

Έτος Α'—Αριθ. 11.—Τμήν τρίτον σφ. 1.—Αθήναι, Πέμπτη 19 Ιουνίου 1923.

Σκίτσος

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΦΩΚΙΩΝΟΣ ΑΡΙΘ. 12
(ΠΑΡΟΔΟΣ ΟΔΟΥ ΕΡΜΟΥ)

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ: Α. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ—Δ. ΓΕΝΟΒΕΛΗΣ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΙΣ: ΑΣΠΑΣΙΑ ΠΑΡΘΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ (Η φαγεύουσα τον μικρόν Καραϊσκήν)
(Στήν ἑνὴν σελίδα: Μία ὥρα μαζί της στή φυλακή)

Μενεξεδένια. — Κορδελιού

ΒΛΑΜΙΚΟ ΣΚΕΡΤΣΟ

ΕΠΙ ΒΡΑΣΜΟ ΨΥΧΗΣ

"Ε γέ κακοσύνη υπαρξί με
τά καμώματά σου, με της
σαχλαμαρόμπουχες και με
τά θηλιά σου!...

Βαστάτε με, γέ αντάμνηδες,
και θάν τα πό δξω απ' τα
δόντια σήμερις περί το γυναικείο φύλο, γιατί
δέν υποφέρουνται πιά οι καγιάδες! Κι' αν
δέν πιστεύετε έμέ, δσα και παρατράγοδο της
όδοσ 'Αγιον Νικοδήμιου, το όποϊον νά ξεκι-
νάη απ' το Βέγγιο μιά αϊξ (τό αϊ με δυό ά-
ποστασία κατακορύφως γιά τους αγαπητικούς
της) και νάφτρεται στην 'Αθήνα, γιά νά χαρά-
μιση ένα βρεφον, πού, αν δέν είχε κόψει το
κακό συνήθειο νά κάνει παιδιό, μπόραγε νάνε
και παιδί της, της κανάγιας!

Γιατί σε καταλαβαμε, γέ μαντάμ καπνικα-
ρέα, πώς έχεις μετ' τα τσαρούχια στην ή-
λικία της μισοτριβίας; κι' αυτά τα περί νεό-
της καϊμένη, παρτασούκατα, περικαλώ.

Η γυναιμία όντας εινε κοσπαντάρα, θέλει
τόν άντρα καρδαμωμένον στο άνθος της ήλι-
κίας του, νάν τη περιλαβάνει στις άγκάλες
του και νά τρίζουνε τα κόκαλά της σάν καρ-
πούζι. "Οχι έφταμηνίτινα. 'Αλλά ποιός ξέρει
ποση λάσπη νάχης κουβαλήση όντας χιζάνε
την 'Αρχόλοη, γιά νά ξεπέσση στο βάτερο
στά τρυφερόδια! Τά λένε καλά, γέ Μανιώ
μου μεγαλεπιβουλή και γλυκοσίτση;

Κι' εϊε άλλον, γέ γυλιόφα, καλά... το πήρες
τό παιδί απ' το ρωγοβέζι, το ξεκαρθένιφες,
τοφ φαμακώσες την ψυχή και το κορμί με τα
δασκαλέματά σου, γέ ξεσκολισμένη, πάλι κα-
λόν. Νομίζεις όμως πώς ήτανε δικαίωμά σου
έπειτα νάν το παρατετάξης όπως πετάμε στα
σκουλιδία ένα ξεζουμισμένο λεμόνι; 'Εδώ,
κιντσίει ο άντρας ένα κορίτσι όχι επί κακοθ,
τοφ λένε δυο κουβέντες αθώες, και μετά, μόλις
πάει νά ξεγηθή άλλου, τοφ οίγνουνται ούλοι
πώς εινε σκληροκαρδίας κι' αναίσθητος και
παίρνει στο λαμίο του τα κορίτσια. "Οχι έσύ
πού ε' άναψες καρμίνι στην καρδιά και τα
παραρτηματά της, και το μούρλανες το φου-
καριόρικο! Δέν τό ξέρεις; Παιδι πράμμα
εινε, απας κοι τοφ πάρεις τα μυαλά και σ'
άγαστηση άνηλεως, δέν μπορεί μετά νά κάνει
χωρίς έσένα, κι' όντας τοφ κλείσης την πόρτα,
τουγκώνει. Σηριέμαι νηπιος;

Και γι' αυτό δηλαδή έφτρεπε νάν τοφ την
ανάψης ξεπιστεν και στον τόπο, γέ μοβόρα:
"Ε γέ ξεφυλισμός με περικαφαλαία και εϊε
Εδωκινης την καταγωγή, λένε!

"Αλλά τί νά σοφ κάνω; "Εφτρεπε νάμανε
γώ σε τούτην την περίστασις ένοχος, γιά
νά σε ξεγηθώ όπως σ' αϊζει, γέ δολοφό-
νισσα. "Οχι περί πρόσκαιρα και ισά-
βια. Αυτά εινε φταίσματα γιά το
πλημμελήμα σου. 'Αλλά νά σι δέσω
σε μιά κολώνα της πλατείας τοφ
Συνταγμάτων και νά βάλω ούλους
τους γυμνασιόπαιδες νά σοφ μαθή-
ξουνε απώνα καρφί στην καρδιά,
γιά νά καταλάβης τό κακό πού έκα-
νες. Ναι γιά, γέ κοδέρβα.

"Η μήπως και σοφ πέρασε απ' την
ιδέα πως έπειδής άρνιάσαι τό έγ-
κλήμα σου, θα σε πιστέψουμε; Ρέ
δέν τά σφο, γέ λάμια; "Απας και
ή έπιστήμη λένε πως ή σφαίρα
τοφθε από πίσω, έσύ σαι πού τοφ
την έστειλες και κατά πάντα της
περιτοκαίδες, περικαλώ. Σηγήθηκα
έπιστημονας.

Ο Μένος

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΔΗΜΟΓΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ "ΣΚΕΡΤΣΟΥ."

Ποιές Έλληνίδες έχουν τά ωραιότερα μάτια;

Μεγάλα δώνι εις τουαλέττες και
καφέλλα άφιας 3.000 δραχμών

(Η κίνηση τοφ δημογηφίσματος εις την την πόλιν)

Έσικίνδυνη χήρα

Είπαν σε μιά χήρα πού ξαναπαντρεύτηκε
μόλις έκλεισε χρόνος από το θάνατο τοφ
πρώτου άνδρος της:

— Γιατί βιαστήκατε τόσο νά παντρευτήτε;
— Μά ο νόμος δέν τό επιτρέπει μετά παρ-
δον ένος έτους;

— Ναι, αλλά όλες γε-
νικωσθήνουν νά περά-
ση περισσότερος καιρός.

— Μπα; Δέν τό ή-
ξερα αυτό. 'Αλλά άς
εϊνε, την προσοχή φο-
ρά θα περιμείνω πε-
ρισσότερο.

Εύτυχώς πού ο δευ-
τερος σύζυγος δέν ή-
ταν μπροστά.

Έμοίρασαν εν ήμια

Κάποιος, γωστός διά τα
περίφημα θαλασσοδάνεια, τα
όποια έκανε και τα όποια
οιδεποτε έννοούσε νά επι-
στερή, έξήτησε από ένα
φιλό τον νά τόν δανέψη
έκατό δραχμές.

— Πόσο πενήντα, τοφ εϊπε
ο φίλος του. "Ετσι περδάζεις
πενήντα έσύ και πενήντα
έγω!

Δέν είχε δίκιο, άφού ήξερε
πώς όσα και νά τούδινε, πο-
τέ δέ θα τα ξανάπαινε πίσω;

Βρήκε το δάσκαλό του

"Ο κ. Παρλιάρης πήγε νά ψωνίση έναν
φρέσκο άστιακό. "Ο ψαράς τοφ έδωσε ένα
απ' τον όποιον έλειπε ένα πόδι.

— Γιατί τοφ λείπει τό πόδι; ρώτησε ο κ.
Παρλιάρης.

— Κύριε, άρχισι νά τοφ έξηγεί ο παμπό-
νηρος ψαράς, θάχετε άκούσει
πώς ο άστιακός εινε πολύ καυ-
γατζής. Και φαίνεται πώς
αυτός θα τσιγκώθηκε με κανέ-
ναν άλλον και θα νικήθηκε.
Κι' ο άλλος τούκοψε τό πόδι.

— Τότε δέ μου κάνεις τη
χάρι νά μοφ φέρης τό νικη-
τή πού θάχη ένα πόδι παρα-
πάνω;

"Ο ψαράς άκόμα φέγγει.

Εύγχρονοι έρωτες...

— "Αχ Τοτό μου, σε λατρεύω! Ελα νά
σε σφίξω στο στήθος μου.

— Ναι, μαϊκέσου μου, σφίξε με στο στη-
θος σου γιά νά ζυζάξω και λιγάκι.

"Ο νοικοκύρης. — Τί θέλει ή κυρία;
"Ο μεσίτης. — Τή γκαρσονιέρα πού νοικιάζει
— Γκαρσονιέρα νά κάτση με τό παιδάκι της!

— Δέν εινε παιδάκι της, εινε ο έρωτισμός της.

Έρεβώδη. — Αθηνά.

ΤΑ ΚΩΜΙΚΑ ΤΩΝ ΝΕΟΠΛΟΥΤΩΝ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

"Ηγαπήτη με γέ βαρύτιμος φίλοι,
Μετά πολής και λήαν έφχαριστίσις σν ά-
πεστέλο τών μεταμφορής τεις ίκεστολεις,
τουδόπαιρ έπεθίμας νά ενλίσις προς τόν ά-
τήμιν έκην Γαλλίδα, τό όπλον εξαιμάλησε
τόν σύζυγ σου γέ θέλυ νά στον πάρι. Έ βουλά:

Μωρή πιστριχιά Mori (άμπαρφο.) nette

έμαθα ότι ή γλώσσα
σου κόβει και ράβει
γιά μένα εκ των όπι-
σθίων μου και ότι έ-
χεις φάει τα μανίκια
σου γιά νά μοφ πά-
ρης τον άντρα μου,
εγώ εκ των έμπροσθεν
μοφ παριστάνεις την
φίλην.

"Αλλά δέν θα τό
φας, γιατί έγω δέν τα
χάρτω αυτά.

Σε πήραμε μυρωδιά
και παύσε πλέον νά
μς κάνης την αίσια.
Γκαρμοντακίσου λοι-
πόν από δω και νά
μή σι ξαναϊδω στα
μάτια μου, γιατί θα
σοφ δώσω ξύλο της
χρονιάς σου, γιά νά
σε μάθω πόσα άπιδία
παίρνει ο σάκος.

Σε περιφρονώ και
σ' έχω γραμμένη στα
παλιά μου παπούτσια.
Μανδάμ Τσουζιόπο
Διά την αντίγραφην
Γαρμφουλά

Σε περιφρονώ και
σ' έχω γραμμένη στα
παλιά μου παπούτσια.
Μανδάμ Τσουζιόπο
Διά την αντίγραφην
Γαρμφουλά

Μανδάμ Τσουζιόπο
Διά την αντίγραφην
Γαρμφουλά

Μανδάμ Τσουζιόπο
Διά την αντίγραφην
Γαρμφουλά

ΔΙΑΠΕΞΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ

ΠΕΡΙ ΕΡΩΜΕΝΩΝ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ

Όσαι σνσι
και άλλοι μόν έμέ
και ήμιν νεσσοί έρωςθαι,
αϊτες σάς ή γαριόταν
έρωμεναι αλλοδαποί,
τό όποϊον
ο θάνατος τών πατριών.
Και γάρ τούσσην
έρωμεναι καρόντες
και μετ' αϊτης εύφρονασθι
των τριών αμωντες
τό όποϊον

μετ' όλων τών νεσσαν τον πατριών,
μεντε άπειροσθαι έρωσθαι
και σφισαλωςέν τη καλδία τουτίζουμνοι.
Μετ' όλων όμως ή σφισαλωςέν
σνσι σάς βαρύνεται
καθαπερ τασθας αλλοσθαι
δίζην έπαρσισων έκαρύνεται
και κλειν την ήσαν πουτίζον
ήσαν λαβε πών ζουζιόδο τον ήσαν
Χμείδ' άναπθονες και κοδωνάτες
και την απίστην πικώς μοιζονάτες
ή μένισα ήν ευφρονασθαι σφισαλωςέν
και σάς την ήσαν την ήσαν
τό όποϊον σνσι τον ήσαν
κατασθαι τον ήσαν
Ερωσθαι τον ήσαν αϊ ήσαν
και πών αλλοσθαι ήσαν
έρωσθαι σνσι τας ήσαν ήσαν
δασ παποτίζον εκ των τούτων
και σάς ήσαν ήσαν
τό όποϊον
μή ήσαν την ήσαν ήσαν
Αρχαδάγγελος ο Σχερτσός

Ερωσθαι τον ήσαν αϊ ήσαν
και πών αλλοσθαι ήσαν
έρωσθαι σνσι τας ήσαν ήσαν
δασ παποτίζον εκ των τούτων
και σάς ήσαν ήσαν
τό όποϊον
μή ήσαν την ήσαν ήσαν
Αρχαδάγγελος ο Σχερτσός

Αρχαδάγγελος ο Σχερτσός